

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะประจำสายงานครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

The Relationship between Teacher Competency and Learner Quality in the 21st
Century under the Area Office Kamphaeng Phet Secondary

วัชร กล่อมเสียง¹, นงลักษณ์ ใจฉลาด²

Wachara klomsiang¹, Nongluck Jaichalad²

Corresponding Author E-mail: Wachara.kl@psru.ac.th

Received: 2023-04-01; Revised: 2023-05-07; Accepted: 2023-05-15

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะประจำสายงานครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ ครูผู้แทนมัธยมต้น และครูผู้แทนมัธยมปลาย จำนวน 128 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือคือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะประจำสายงานครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้กับด้านคุณธรรมจริยธรรม ($r = 0.832$) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนกับด้านการสื่อสารสารสนเทศ ($r = 0.419$) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: สมรรถนะประจำสายงานครู, คุณภาพผู้เรียน, ศตวรรษที่ 21

¹ นักศึกษาลัทธิศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

¹ Student in Master of Education Degree, Education Administration, Phibunsongkhram Rajabhat University

² อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

² Advisor, Faculty of Education, Phibunsongkhram Rajabhat University

Abstract

The objectives of this research was to study the relationship between teacher competency and learner quality in the 21st. The Informant group is school administrators. Head of Academic Administration 128 representative middle school Teachers and high school representative teachers were selected by purposive sampling, the instrument was a questionnaire as a 5-level estimation scale. and the reliability for the whole paper was 0.96, The statistics used in data analysis was the Pearson correlation coefficient results showed that Overall,

there was a positive relationship between teacher competency and learner quality in the 21st century. statistically significant at the .01 level When considering each aspect, it was found that the highest correlation coefficient was the relationship building and cooperation with the community for learning management and the morality aspect ($r = 0.832$), which had a high correlation. with statistical significance at the .01 level. The lowest correlation coefficient was classroom management competency and information communication ($r = 0.419$), which had a moderate correlation. Statistically significant at the .01 level.

Keywords: Teacher Competency, Quality of Learner, The 21st Century

บทนำ

กระแสโลกาภิวัตน์ และความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้การศึกษามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกยุคทุกสมัย ซึ่งในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยี วัฒนธรรมการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 จึงมีความแตกต่างจากศตวรรษที่ 19 และ 20 ระบบการศึกษาต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริงผู้เรียนยุคใหม่ไม่ชอบเรียนแต่ในห้องที่มีเพียงครูมาสอน ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้จากสื่อต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีข้อมูลมากมายซึ่งผู้เรียนจะต้องสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ว่าข้อมูลใดถูกต้อง และเป็นประโยชน์ไม่ใช่เทคโนโลยีในทางที่ผิดจากการเปลี่ยนแปลงและปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาแนวคิด เรื่อง “ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21” ได้ถูกพัฒนาขึ้นโดยภาคส่วนที่เกิดจากการนอกการศึกษาประกอบด้วยบริษัทเอกชนชั้นนำขนาดใหญ่องค์กรวิชาชีพระดับประเทศและสำนักงานด้านการศึกษาของรัฐรวมตัว และก่อตั้งเป็นเครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21 Century Skills) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า เครือข่าย P21 หน่วยงานเหล่านี้มีความกังวลและเห็นความจำเป็นที่เยาวชนจะต้องมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 19 และ 21 จึงได้พัฒนาวิสัยทัศน์และกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ขึ้น (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. 2559)

ความเจริญก้าวหน้าที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วอันสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกันกระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึงจึงต้องมีความตื่นตัว และเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 20 และ 19 โดยทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญที่สุดคือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กในศตวรรษที่ 21 นี้มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนที่จะทำให้เกิดทักษะการเรียนรู้ (ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ, และวรางคณา ทองนพคุณ. 2558) จากการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดการศึกษาที่โลกต้องเผชิญกับสถานการณ์วิกฤต (Critical) ต่าง ๆ และเป็นโจทย์ท้าทายสำหรับนักการศึกษาทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยที่มีการเตรียมความพร้อมรับมือจากแผนการปฏิรูปการศึกษาตามแนวทาง (Roadmap) ของแผนยุทธศาสตร์ชาติ 21 ปี ที่มีเป้าหมายให้คนไทย เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

รวมถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) ทำให้การศึกษาทั่วโลกถูกหยุดชะงัก (Disruption) ไปสู่การเรียนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (On-Line) การเรียนทางไกลผ่านดาวเทียมโดยชมการสอนทางทีวี โทรทัศน์ (On-Air) และการจัดการศึกษาแบบตามความต้องการของผู้เรียนผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ (On-Demand) ส่งผลให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาในสถานการณ์ดังกล่าวต้องทบทวนแนวทาง และปรับบทบาท เปลี่ยนแปลงเป้าหมายไปสู่การพัฒนาทักษะ และสมรรถนะครูผู้สอนให้สอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบัน และส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพในศตวรรษที่ 21 สามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ยังเป็นการผลักผู้เรียนออกไปสู่นอกห้องเรียนมากขึ้นดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของนักการศึกษาที่ต้องวางแผนส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้ไปสู่การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริงเพื่อให้ผู้ที่เข้าสู่ระบบการศึกษาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถก้าวไปเป็นกำลังหลักในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศ และในกระบวนการพัฒนาคนนั้น ครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องจะร่วมกันจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การออกแบบการสอนเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการสอนเพื่อให้การสอนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดโดยอาศัยระบบที่มีขั้นตอนพัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร. 2564)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในทุกด้าน การเสริมสร้างพัฒนาการความรู้ที่เหมาะสมให้กับเด็กถือว่าการวางรากฐานที่ดีในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนดังนั้น สถานศึกษาทุกแห่งจึงต้องผลิตผู้เรียนให้มีคุณภาพเพื่อให้เป็นไปตามที่คาดหวังทั้งนี้ ผู้เรียนจะมีคุณภาพได้นั้นย่อมอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ในการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ปัจจุบันการศึกษาหรือการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพผู้เรียนนั้นถือว่ายังมีน้อยดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาผู้เรียนผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าวจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะประจำสายงานครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่สำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะครูให้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเพื่อทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของชุมชน และสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะประจำสายงานครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร
2. เพื่อศึกษาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะประจำสายงานครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดสมรรถนะประจำสายงานครู

อดิศร ก้อนคำ (2553) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมรรถนะครู และบุคลากรทางการศึกษา (Teachers and Personnel competency) คือ พฤติกรรมซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Character) ทศนคติ (Attitude) และแรงจูงใจ (Motivation) ของบุคคล และส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างโดดเด่น

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2555) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมรรถนะครูและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเป็นกระบวนการสร้างเสริมบุคลากรครูให้สามารถนำศักยภาพที่มีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรมากที่สุด เป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถความชำนาญตลอดจนทัศนคติของบุคลากรครูที่มีผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมีความพร้อมสำหรับรองรับการเปลี่ยนแปลงขององค์กรได้

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมรรถนะและสมรรถภาพความเป็นครูเป็นงานหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของครูได้เพิ่มพูนให้ดีขึ้นและให้ครูได้สามารถแสดงออกซึ่งคุณสมบัติที่ได้เพิ่มพูนแล้วนั้นได้นำออกมาใช้ในการทำงานของครูให้ได้สูงกว่าปกติธรรมดา

สัมมา รัตนีย์ (2560) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมรรถนะครูและการพัฒนาบุคลากรครูเป็นการดำเนินการให้บุคลากรครูได้มีความรู้ทักษะที่เหมาะสมกับงานหรือให้มีความสามารถสูงขึ้นซึ่งในการพัฒนาบุคลากรครูจะมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ

คือ การให้บุคลากรครูได้มีความสามารถเหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติประการหนึ่งและเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้นเพื่อจะได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกประการหนึ่งการพัฒนาบุคลากรครูนี้อาจจะดำเนินการพัฒนาความรู้ความชำนาญหรือพัฒนาอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ อย่างก็ได้ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปัญหาหรือความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาบุคลากรครูในหน่วยงานนั้น

สรุปได้ว่า สมรรถนะครู หมายถึง การเสริมสร้างความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากรครูให้มีศักยภาพ มีประสิทธิภาพ และมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จและประสิทธิภาพภายในสถานศึกษา

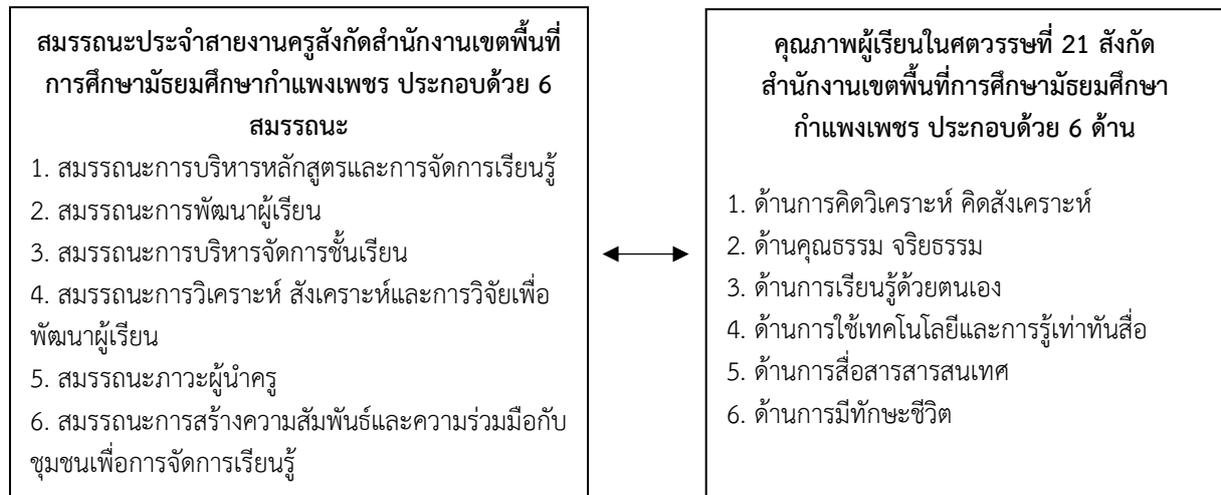
แนวคิดคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือ คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีคุณลักษณะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สุทธิชัย ผ่านสุวรรณ (2558) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพผู้เรียนของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ การที่ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่าง ๆ คือ การมีความรู้ตามหลักสูตรและการประยุกต์ใช้ความรู้ การมีคุณธรรมและจริยธรรม การมีทักษะทางการคิด การมีทักษะทางสังคม และการมีทักษะการใช้เทคโนโลยี

สรุปได้ว่า คุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียนที่แสดงออกอย่างโดดเด่นทางด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นในการดำเนินชีวิต ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่สามารถดำรงชีวิตท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยออกแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 32 แห่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร. 2564)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 32 แห่ง โดยใช้ตารางของเครจซี่, และมอร์แกน (Krejcie, & Morgan อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด. 2560)

โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูล จำนวน 128 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 32 คน หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ จำนวน 32 คน ครูผู้แทนมัธยมศึกษา จำนวน 32 คน และครูผู้แทนมัธยมศึกษา จำนวน 32 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (2562) โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งได้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยผ่านการทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะประจำสายงานครูและคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

2. สร้างแบบสอบถามเป็นรายชื่อให้ครอบคลุมสมรรถนะประจำสายงานครูและคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามจุดมุ่งหมายและขอบเขตการวิจัยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบปรับปรุงความสมบูรณ์และความถูกต้องให้ครอบคลุมทั้งด้านโครงสร้าง เนื้อเรื่อง ภาษาที่ใช้ และครอบคลุมเรื่องที่ต้องการศึกษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 คน พิจารณาข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อคำถามที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการศึกษาถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาเชิงทฤษฎีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดไว้เป็นนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่

5. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามตามความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence : IOC) ตามเกณฑ์ของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (2562) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบพบว่าตอนที่ 1 สมรรถนะประจำสายงานครู และตอนที่ 2 คุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 และนำข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาด้วยแล้วนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ต่อไป

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครูวิชาการในสถานศึกษา จำนวน 1 คน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันกับประชากร รวมทั้งสิ้น จำนวน 15 แห่ง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability)

7. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยจะต้องมีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.70 ตามเกณฑ์ของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (2562) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ตามความมุ่งหมายและสมมติฐานการวิจัยต่อไป

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 128 คน และผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย และแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 128 ฉบับ พบว่า ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 128 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะประจำสายงานครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาศมรรถนะประจำสายงานครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะประจำสายงานครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ในภาพรวม

สมรรถนะประจำสายงานครู	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสมรรถนะ	ลำดับ
1. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	4.51	0.47	มากที่สุด	4
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน	4.57	0.46	มากที่สุด	3
3. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน	4.63	0.42	มากที่สุด	1
4. สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.47	0.53	มาก	6
5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู	4.61	0.44	มากที่สุด	2
6. สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้	4.49	0.56	มาก	5
รวมเฉลี่ย	4.54	0.43	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า สมรรถนะประจำสายงานครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชรในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะ พบว่า สมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.42) รองลงมา คือ สมรรถนะภาวะผู้นำครู ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.44) และสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.53)

ผลการศึกษาคูณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ในภาพรวม

คุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	$\bar{x}$	S.D.	ระดับคุณภาพ	ลำดับ
1. ด้านการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์	4.28	0.71	มาก	4
2. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.38	0.63	มาก	1
3. ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.24	0.70	มาก	5
4. ด้านการใช้เทคโนโลยีและการรู้เท่าทันสื่อ	4.36	0.64	มาก	2
5. ด้านการสื่อสารสารสนเทศ	4.31	0.63	มาก	3
6. ด้านการมีทักษะชีวิต	4.30	0.67	มาก	6
รวมเฉลี่ย	4.31	0.63	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า คุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้าน

คุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = 0.63) รองลงมา คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีและการรู้เท่าทันสื่อ ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.64) อยู่ในระดับมาก และด้านที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีทักษะชีวิต ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.67)

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะประจำสายงานครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะประจำสายงานครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

สมรรถนะประจำสายงานครู	การคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์	คุณธรรม จริยธรรม	การเรียนรู้ด้วยตนเอง	การใช้เทคโนโลยีและการรู้เท่าทันสื่อ	การสื่อสารสารสนเทศ	การมีทักษะชีวิต	ภาพรวมคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
1. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	0.702**	0.723**	0.681**	0.637**	0.633**	0.668**	0.709**
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน	0.639**	0.705**	0.613**	0.591**	0.552**	0.551**	0.640**
3. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน	0.462**	0.528**	0.491**	0.478**	0.413**	0.429**	0.491**
4. สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	0.789**	0.806**	0.771**	0.700**	0.688**	0.717**	0.785**
5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู	0.621**	0.708**	0.621**	0.608**	0.562**	0.627**	0.657**
6. สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้	0.731**	0.832**	0.795**	0.782**	0.728**	0.774**	0.813**
ภาพรวมสมรรถนะประจำสายงานครู							0.770**

** มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับค่อนข้างสูง ($r = 0.770$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้กับด้านคุณธรรมจริยธรรม ($r = 0.832$) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนกับด้านการสื่อสารสารสนเทศ ($r = 0.413$) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยนำเฉพาะประเด็นสำคัญมาดำเนินการอภิปรายผลดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะประจำสายงานครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานของงานวิจัยที่ตั้งไว้ว่า สมรรถนะประจำสายงานครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชรมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของ สมรรถนะประจำสายงานครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดส่งผล ให้คุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชรมีกระบวนการนำสมรรถนะประจำสายงาน ครูมาใช้ในการปฏิบัติงาน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัด นอกจากนี้ยังมีการดำเนินงานตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดในการส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้ผู้เรียนมี ความพร้อมในการใช้ชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับวิจัยของ พิชากรณ์ เฟงพิศ (2563) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์ต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียนปัจจัยด้านผู้สอนและปัจจัยด้านสิ่งสนับสนุนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทาง ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวิเศษ ทองก้านเหลือง (2565) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของครูในจังหวัด สุราษฎร์ธานี พบว่า คุณภาพของผู้เรียน (LQ) ได้รับอิทธิพลทางตรง (DE) จากการบริหารจัดการเรียนรู้ (LM) เท่ากับ 0.74 อยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระอุดม อีร์คุณ (2563) ที่ศึกษาเรื่องสมรรถนะครูที่ส่งผล ต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน พบว่า สมรรถนะครูที่มีอิทธิพลต่อระดับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา ได้แก่ การพัฒนาผู้เรียนของครู ($\beta = 0.78$) การจัดการเรียนรู้ของครู ($\beta = 0.69$) และการบริหารจัดการชั้นเรียนของครู ($\beta = 0.48$) อธิบายความแปรปรวนทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา ได้ร้อยละ 84.00 ($R^2 = 0.84$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าสมรรถนะด้านการพัฒนาผู้เรียนของครู เป็นความสามารถของ ครูในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของครู ความสามารถในการพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิตของครู ความสามารถในการปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตยของครู ความสามารถในการปลูกฝังความเป็นไทยของครู ความสามารถในการ จัดระบบดูแลและช่วยเหลือผู้เรียนของครู ดังนั้นการพัฒนาผู้เรียนของครูจึงมีอิทธิพลต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อ การจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สูงสุดกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการประสานความร่วมมือสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดี และเครือข่ายกับผู้ปกครองชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชนเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัด การเรียนรู้ โดยการกำหนดแนวทางในการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ และนำชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ ผืนสว่าง (2561) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบความร่วมมือ เพื่อการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตระหว่างมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ดกับชุมชนในเขตเทศบาลเมือง ร้อยเอ็ด พบว่า แนวทางการพัฒนาความร่วมมือเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต 1) ปัจจัยหลักสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาคือ การมี ส่วนร่วมของทุกภาคส่วนภายใต้กรอบข้อตกลงความร่วมมือที่มีพันธกิจร่วมกันในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องต่อสภาวะ การปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน 2) ทุกฝ่ายต้องเกิดจากความร่วมมือในทุกขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นวางแผนปฏิบัติ ตามแผนร่วมกัน 3) กระบวนการพัฒนารูปแบบความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพต่อเนื่องยั่งยืน และสอดคล้องกับวิรัชชาติ ชมพูหลวง (2554) ที่ศึกษาการพัฒนาความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชนในการจัดการศึกษาโรงเรียนบ้านสนาม อำเภอบึงสามพัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า

ชาวบ้านผู้นำชุมชน ผู้ปกครองตลอดจน ครู อาจารย์ มีความตระหนัก กระตือรือร้น ทุกคนมีความต้องการที่จะร่วมมือในการร่วมคิด ร่วมทำ ในการกำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดกลยุทธ์ และวางแผนการพัฒนา และบรรยากาศในการประชุมดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นกัลยาณมิตร มีการยอมรับความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการดำเนินการทุกขั้นตอน

ส่วนสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 แต่ทั้งนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีประสบการณ์น้อยในการจัดการชั้นเรียนและในการกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชาให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างราบรื่น อีกทั้งการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม แนวทางการพัฒนาคือหาวิธีการหรือกระบวนการช่วยเหลือและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสม สอดคล้องกับ ภูมิภควัจฉ์ ภูมิพงศ์ศุข (2563) ที่ศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บ่งชี้ถึงประสิทธิภาพของผู้เรียนเสริมสร้างทักษะ องค์ความรู้ ให้มีคุณภาพในด้านวิชาการ ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ประสิทธิภาพของครูผู้สอนในการจัดและคิดค้นกิจกรรมรูปแบบการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดความน่าสนใจในชั้นเรียน และแรงจูงใจในการศึกษาของผู้เรียนให้มีจุดมุ่งเน้นในการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่กำหนด สอดคล้องกับ นฤมล ทัดสา (2564) ที่ศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนมีส่วนสำคัญที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ ตลอดจนเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี มีทักษะ เจตคติที่ดีในระหว่างการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ วิชิตา จุ้ยนุ่ม (2564) ที่ศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียนแบบบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ในศตวรรษที่ 21 พบว่า เป็นการจัดการชั้นเรียนโดยการเรียนการสอนแบบบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ เป็นการจัดการกิจกรรมที่เน้นทักษะการเรียนรู้มากกว่าความรู้ เน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบลงมือทำ (Learning by Doing) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถและมีทักษะที่จะเป็นในศตวรรษที่ 21 สะท้อนให้เห็นความสำเร็จในการนำหลักการ แนวคิดของการบริหารจัดการชั้นเรียนสู่การปฏิบัติโดยอาศัยสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการศึกษา พบว่า ด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีกระบวนการพัฒนาบุคลากรในการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และทักษะในการบริหารจัดการชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีนำเครื่องมือการสื่อสารและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มาใช้ในการวิเคราะห์ จัดเก็บ ประมวลผลในการบริหารจัดการชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

เอกสารอ้างอิง

- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2555). การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราภรณ์ ผันสว่าง. (2561). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตระหว่างมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอภัยภูเบศรกับชุมชนในเขตเทศบาลเมืองอภัยภูเบศร. วารสารสถาบันวิจัย ญาณสังวร. 9(2): 59-79.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2562). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล ทัดสา. (2564). กลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารและพัฒนาการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พระอุดม ธีรคุณ. (2563). สมรรถนะครูที่ส่งผลต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. 8(2): 25 – 35.
- พิชการณ พงษ์พิศ. (2563). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 18(1): 319-338.
- ภูมิภควัชร์ ภูมิพงศ์ศร. (2563). การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 3(3): 591 – 600.
- วิชุดา จุ้ยนุ่ม. (2564). การบริหารจัดการชั้นเรียนแบบบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ในศตวรรษที่ 21. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย. 3(4): 57 – 66.
- วีระชาติ ชมพุลวง. (2554). การพัฒนาความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการจัดการศึกษาโรงเรียนบ้านสนาม อำเภอบึงสามพัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 5(3): 9-16.
- ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเรือง, และวราภรณ์ ทองนพคุณ. (2557). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ความท้าทายในอนาคต 21st Century Skills: The Challenges Ahead. ภูเก็ต: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). การบริหารจัดการในห้องเรียน (Classroom Management). กรุงเทพฯ: ตรีเพ็ญเอ็ดดูเคชั่น.
- สัมพันธ์ รัตนธัญ. (2560). หลักการทฤษฎีและวิวัฒนาการการบริหาร. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สิริสวัสดิ์ ทองกานเหลือง. (2565) การพัฒนารูปแบบสมรรถนะจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของครูในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. 33(1): 94 – 100.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร. (2564). การพัฒนาศักยภาพข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร. (โครงการ). กำแพงเพชร: กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร.
- _____. (2564). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564. สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2565, จาก https://drive.google.com/file/d/1HqSgQkhETy1Kd8atUY7cWcDs_5hlaw3r/view.
- _____. (2564). ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ปีการศึกษา 2564. สืบค้นเมื่อ 17 เมษายน 2565, จาก <https://drive.google.com/file/d/1ZvnA7Qdul6Dj5LrQ-QT0J4JV77zmDltT/view>.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2559). ทักษะแห่งอนาคตใหม่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. สืบค้นเมื่อ 17 ธันวาคม 2565 จาก, <http://www.qlf.or.th/home/contents/417>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ National Qualifications Framework (Thailand NGF). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุทธิชัย ผ่านสุวรรณ. (2558). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยคุณภาพครูที่ส่งผลต่อคุณลักษณะของนักเรียนในช่วงต้นของศตวรรษที่ 21. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อดิสร ก้อนคำ. (2553). สมรรถนะของครู (ID-Plan). สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2565, จาก <http://www.kroobannok.com/30416>.